

Editorial

Revista
de
Girona

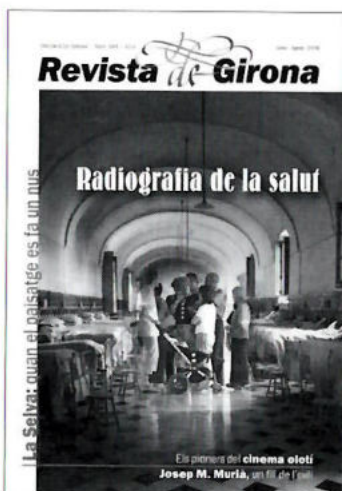
Un segle de Costa Brava

El proper dia 12 de setembre farà cent anys que Ferran Agulló va batejar públicament per primer cop amb el nom de Costa Brava la franja de terra i de mar que s'estén de Blanes a Portbou. L'apel·latiu, rebut inicialment amb reticències, va acabar imposant-se fins a convertir-se en una denominació indiscutible i un eslògan universal. Ara, l'aniversari convida a repassar el procés de transformació viscut pel territori durant el primer segle de vida oficial i accelerat en els darrers cinquanta anys arran de l'afluència massiva del turisme internacional que ha fixat la Costa Brava com una de les seves destinacions predilectes.

La imatge més visible i més punyent del xoc traumàtic produït al litoral és la transformació radical del seu paisatge físic. La permissivitat de la dictadura i l'afany desmesurat de lucre van provocar una mutació violenta que la democràcia no ha estat capaç d'aturar. S'ha edificat massa i s'ha edificat malament, amb la consegüent destrucció de l'espai natural que constituïa -fins i tot des del punt de vista turístic- el principal atractiu de la franja costanera.

També el paisatge humà ha estat profundament transformat, en el context d'altres canvis simultanis en l'esquema general de la societat. La demografia ha sofert augments i desequilibris, i la introducció de noves activitats, que han millorat el nivell global de vida, ha significat també el progressiu declivi de moltes feines tradicionals i la modificació de determinats comportaments, tant a nivell individual com col·lectiu. En un moment donat, va semblar que pobles sencers havien renunciat a la seva fesomia autèntica. Felicitment, això sí que ha remuntat, gràcies a la democràcia i a l'autonomia, que han propiciat el retorn de tradicions seculares, costums ancestrals i festes populars, així com la recuperació de llocs i monuments emblemàtics, peces essencials del patrimoni històric i també de l'atracció turística.

El repàs de les pèrdues i dels guanys ha de conduir al balanç que persones, empreses, entitats i institucions estan cridades a fer en els seus respectius àmbits. Per aprendre dels errors, corregir les equivocacions i planificar amb encert els cent anys que vindran.

250 números – Aquest és el número 249 de la Revista; això vol dir que en el proper (de setembre-octubre) assolirem la fita dels dos-cents cinquanta. Si el número 200, en coincidència amb l'any 2000, vam convertir-lo en un volum de balanç del segle XX, l'arribada al 250 esperem celebrar-la amb canvis substancials en els continguts i en la presentació d'aquest producte, amb voluntat d'avançar resolutament pels camins del segle XXI. Esperem que tot plegat sigui motiu de sorpresa i de satisfacció per als lectors.